

[Aksel Larsen.]

det, der foreløbig er sket, og med, at vi ved denne lejlighed i hvert fald har fået belyst Øresundsproblemerne blot en lille smule.

Fiskeriministeren (Risgaard Knudsen): Ministeren for nordiske anliggender er afskåret fra at være til stede i dag, men jeg har noteret mig en række af de betragtninger, som hr. Aksel Larsen fremsatte vedrørende Nordisk Råds virksomhed i al almindelighed. Jeg forstod også på hr. Aksel Larsen, at han om disse forhold ikke ønskede nogen diskussion i dag; men jeg skal viderebringe betragtningerne til ministeren for nordiske anliggender.

Ministeren for offentlige arbejder (Horn): Jeg må give en undskyldning for, at jeg ikke var her fra starten af denne drøftelse.

Jeg vil gerne, foranlediget af det, jeg nu fik lejlighed til at høre, fastslå, at ingen behøver at være bange for, at der sker nogen fejlinvesteringer. Jeg er meget glad for, at alle nu taler om det, jeg talte om for 10 år siden, da ingen rigtig interesserede sig for det, nemlig at København skulle være den store nordiske, økonomiske region. Man kan jo kun være glad for, at andre nu også interesserer sig for det. Jeg går ud fra, at man deraf også kan slutte, at jeg personlig er indstillet på at fastholde denne tankegang. Jeg tror, alle vil forstå, at der ikke investeres i danske lufthavne i øjeblikket ud over det nødtørftige til at klare trafikken på vore indenrigsruter, og når man fra svensk side foreløbig kun har bevilget penge til undersøgelse og planlægning, er der ikke nogen risiko for fejlinvesteringer her i vort område.

Når vi ikke er kommet videre med overlevelsplanen Kastrup, som man taler om, hænger det jo netop sammen med, at jeg ikke vil være med til at søge penge til en kommende nordisk regionslufthavn på Saltholm eller andetsteds, før vi har fuld sikkerhed for, at vi får fuld nyttevirkning af de milliarder, vi skal investere i en sådan lufthavn, enten den nu placeres det ene eller andet sted. Jeg kan sige, at jeg absolut ikke vil være med til at investere penge eller bede om penge, hvis vi ikke har fuld sikkerhed, og de sagkyndige embedsmænd, som

er sat til at undersøge de tekniske muligheder på marken og i luften, må naturligvis have deres rimelige tid til at klarlægge sagerne, så folketingset til sin tid kan få noget konkret at tage stilling til.

Jeg gentager, hvad jeg sagde ved Nordisk Råds møde: jeg forstår godt, at trafikudvalget og måske også andre synes, det varer meget længe, inden man får tingene klaret af. Det kan man nu have forskellig mening om, og jeg skal ikke kunne vurdere, om det kunne være gjort hurtigere. De folk, der arbejder med det, har også andre opgaver; hvis vi havde penge at sætte ind på det og kunne sige, at vi ville ofre 20 mill. kr., eller hvor meget det nu skulle være, på at trække nogle fremmede folk ind i det, kunne det måske gøres hurtigere. Men det ville sige, at vi måtte hente dem udenlands, og det har vi nu ikke villet. Jeg har imidlertid en temmelig sikker formodning om, at vi vil være i stand til inden udgangen af dette år at have fuld klarhed over, om Saltholm kan anvendes både markmæssigt og med hensyn til det luftrum, som vi skal dele med andre; vi har det jo ikke sådan, at vi kan sige, at vi i luften hersker over både Norge og Sverige og andre lande; her må vi naturligvis tale os til rette med parterne, og vi har da ikke foreløbig tænkt på at melde os ud af det nordiske samarbejde.

Når vi har disse ting helt klarlagt, vil vi være i stand til de to landes regeringer og parlamenter imellem at tale os til rette om en fornuftig løsning af denne opgave. Jeg tror nok, vi skal forudse, at det nye, der skal laves, må blive en forretning, som vi skal drive på samme måde som det nuværende Kastrup. Jeg tror ikke, vi skal gøre os nogen forestilling om, at andre går ind i det. Jeg har i sin tid givet tilbud om, at vi kunne overveje her i landet at stille Saltholm til rådighed som internordisk område. Det tog man, om ikke ilde, så dog meget letsindigt op fra Norges side; der var debat om det i Norge både i pressen og i parlamentet, og der var ingen, der interesserede sig videre for det. Da svenskerne så meddelte, at de ikke ville gå ind i et direkte samarbejde om at planlægge eller opbygge en nordisk lufthavn, men havde fuld tillid til, at Danmark ville gøre det på en både for Sverige, Norge, Finland